

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានរំលឹកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

«រូបពីរ» វិមានរំលឹកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

«រូបពីរ» ជាពាក្យខ្មែរហៅសំដៅដល់ស្នូបសាងសង់ឡើងដើម្បីរំលឹកគុណដល់វិរា
ភាពយុទ្ធជនខ្មែរ និងបារាំង ដែលពលីជីវិតក្នុងសង្គ្រាមកាលពីឆ្នាំ១៩១៤-១៩១៨។ តាម
រយៈឯកសាររាជកិច្ចរាជការ^១ បោះពុម្ពឆ្នាំ១៩២៥ ហៅស្នូបនេះថា «វិមានរំលឹកគុណដល់
អ្នកដែលទទួលអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ (ពីឆ្នាំ១៩១៤ ដល់ឆ្នាំ១៩១៨)» ហើយមានចារឹក
ពាក្យបារាំងថា “Monument aux Morts” (រូបលេខ១)។ អតីតស្នូបនេះ កសាងឡើងនៅមុំ
រង្វង់មូលគល់ស្ថានជ្រោយចង្វារត្រើយខាងលិច ក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ ពោលគឺស្ថិត
នៅពុំឆ្ងាយពីស្ថានទូតបារាំងឡើយ។ ប៉ុន្តែក្នុងសម័យសង្គ្រាមទសវត្សទី១៩៧០ គេ
បានបំផ្លាញស្នូបខាងលើរហូតក្លាយជាបំណែកៗ ហើយថ្មីៗនេះរាជរដ្ឋាភិបាលក្រោងនឹង
រៀបចំស្ថាបនាឡើងវិញទុកជានិមិត្តរូបនៃសាមគ្គីភាពរវាងបារាំង និងកម្ពុជា។^២

រូបលេខ១ «រូបពីរ» ឬស្នូបរំលឹកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងសង្គ្រាម (ប្រភព៖ delcampe.net)

^១ ពាក្យដើមសរសេរជា «រាជកិច្ចរាជការ»

^២ គេហទំព័រនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ផ្សាយថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២២

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានវត្តកុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងច្បាប់ដំ

ជាការពិតតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រឱ្យដឹងថា សង្គ្រាមរវាងមហាអំណាចដ៏ក្នុងពិភពលោកកាលពីឆ្នាំ១៩១២ ដល់ឆ្នាំ១៩១៨ ឬគេហៅថា «សង្គ្រាមលោកលើកទី១»^៧ ពលរដ្ឋនៃប្រទេសស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់មហាអំណាចទាំងអស់ ត្រូវគេកែនបញ្ជូនឱ្យទៅជួយច្បាំងដែរ (រូបលេខ២)^៨ គ្រានោះកម្ពុជាដែលស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលបារាំងបានបញ្ជូនយុទ្ធជនចំនួន១៨៨នាក់ទៅចូលច្បាំង^៩ ហើយខ្លះបានបាត់បង់ជីវិត ខ្លះរហូសធ្ងន់ស្រាលដោយអំណាចសង្គ្រាម។ ក្នុងបំណងសងគុណបំណាច់ដ៏ធំធេងនៃពលិកម្មនេះនៅរវាងឆ្នាំ១៩២២ គេបានចាប់ផ្តើមស្ថាបនាចារឈ្មោះយុទ្ធជនទាំង១៨៨នាក់ ទុកជាវិមានវត្តក្នុងដែលខ្មែរទូទៅតែងហៅថា «រូបពីរ»^{១០} វិមាននេះស្ថាបនារួចស្រេច ហើយសម្ពោធយ៉ាងឱឡារិកនៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ១៩២៥។

រូបលេខ២ រូបថតនៃយុទ្ធជនកម្ពុជាមួយចំនួនដែលចូលច្បាំងក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទី១ (ប្រភពរូប៖ ?)

^៧ ពាក្យ «សង្គ្រាមលោកលើកទី១» ចាប់ផ្តើមប្រើក្នុងរវាងឆ្នាំ១៩៣៩

^៨ Penny Edwards, 2006: 433 និងក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា ២០១៧: ២២

^៩ បុរេវត្ថុវិមានដែរសាងក្នុងក្រុងក៏ម្លូជាតិ ១៩២៥: ៦១

^{១០} ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា ២០១៣-២០១៤: ៩០-៩២

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានរំលឹកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

បើតាមសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងឯកសាររាជកិច្ចរាជការឆ្នាំ១៩២៥ បានពិពណ៌នាទិដ្ឋភាព ពិធីសម្ពោធវិមានខាងលើថា មានភាពឱឡារិកគគ្រឹកគគ្រេងក្រៃលែង ដ្បិតមានព្រះរាជ វត្តមានរបស់ **ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** និង **ព្រះ ករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិ មុនីវង្ស ព្រះបរមខត្តិយកោដ្ឋ** ព្រមទាំង ថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់បារាំងគឺលោក ហ្វ្រង់ស័រ បូដូរ៉ាំង (François Baudoin) អគ្គទេសាភិបាល បារាំងប្រចាំឥណ្ឌូចិន ក៏ដូចជាព្រះវត្តមាន និងវត្តមានព្រះសង្ឃ មន្ត្រីអាណាព្យាបាល បារាំង កងទាហានជើងទឹក-ជើងគោកបារាំង ក្រុមកាំភ្លើងធំ តំណាងក្រុមទាហានពីព្រៃ នគរ ជាពិសេសគឺមានក្រុមភ្លេង-រាំ និងជាតិសាសន៍ផ្សេងៗក្នុងកម្ពុជា (រូបលេខ៣-៦)។^៧

រូបលេខ៣-៤ ព្រះរាជវត្តមានព្រះមហាក្សត្រ ថ្នាក់ដឹកនាំបារាំង និងព្រះសង្ឃក្នុងពិធីសម្ពោធស្នូបរូបពីរ (ប្រភព៖ yosothor.org)

រូបលេខ៥-៦ ក្រុមរាំ និងភ្លេងក្នុងពិធីសម្ពោធស្នូបរូបពីរ (ប្រភព៖ yosothor.org)

^៧ បុរេវត្ថុវិមានដែរសាងក្នុងក្រុងកំបូជាធិប្បី ១៩២៥: ៧៩-៨៨

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានរំលឹកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

វិមានរំលឹកគុណយុទ្ធជនខ្មែរ-បារាំង ឬគេហៅខ្លីថា «រូបពីរ» ស្ថាបនាឡើងអំពីថ្ម និងលម្អដោយចម្លាក់ស្ថិតយ៉ាងវិចិត្រក្រៃលែង។ វិមាននេះសង់ខ្ពស់ត្រដែត ហើយមានបីផ្នែកគឺនៅផ្នែកខាងលើ និងផ្នែកកណ្តាល គេសាងឡើងអំពីលោហៈ។ នៅផ្នែកលើបំផុតនោះគេតម្កល់រូបមនុស្សប្រុសពីរនាក់ ដែលម្នាក់រាងខ្ពស់ជាទាហានបារាំង ឯម្នាក់ទៀតតូចជាងនោះបន្តិចជាទាហានខ្មែរ។^៨ រីឯនៅផ្នែកកណ្តាល មានសណ្ឋានមូលស្រដៀងនឹងអង្គ(ខ្លួន)នៃចេតិយ ហើយមានធ្លាក់រូបមនុស្សប្រុសស្រី ទាំងក្មេងទាំងចាស់ក្នុងកាយវិការផ្សេងៗព័ទ្ធជុំវិញផង។ ចំណែកផ្នែកក្រោម គេសាងឡើងអំពីថ្ម មានរាងបួនជ្រុង ហើយនៅមុមជ្រុងនីមួយៗ គេលម្អដោយរូបក្បាលដំរីខាងក្រោម និងក្បាលនាគខាងលើ។ ប៉ុន្តែរូបក្បាលដំរីនិងក្បាលនាគទាំងអស់នេះ គេសាងអំពីលោហៈ ហើយនៅផ្ទៃថ្មគេចារឈ្មោះយុទ្ធជនចំនួន១៨៨នាក់។ ដោយឡែកនៅជ្រុងទាំងបួននៃខឿនជុំវិញ គេតម្កល់រូបតោដែលសាងអំពីលោហៈដែរ។ ផុតពីនោះមកគឺជាបរិវេណសួន ដែលគេឃើញមានតម្កល់ដាក់តម្កល់កាំភ្លើងធំនៅតាមជ្រុងនីមួយៗ (រូបលេខ៧)។

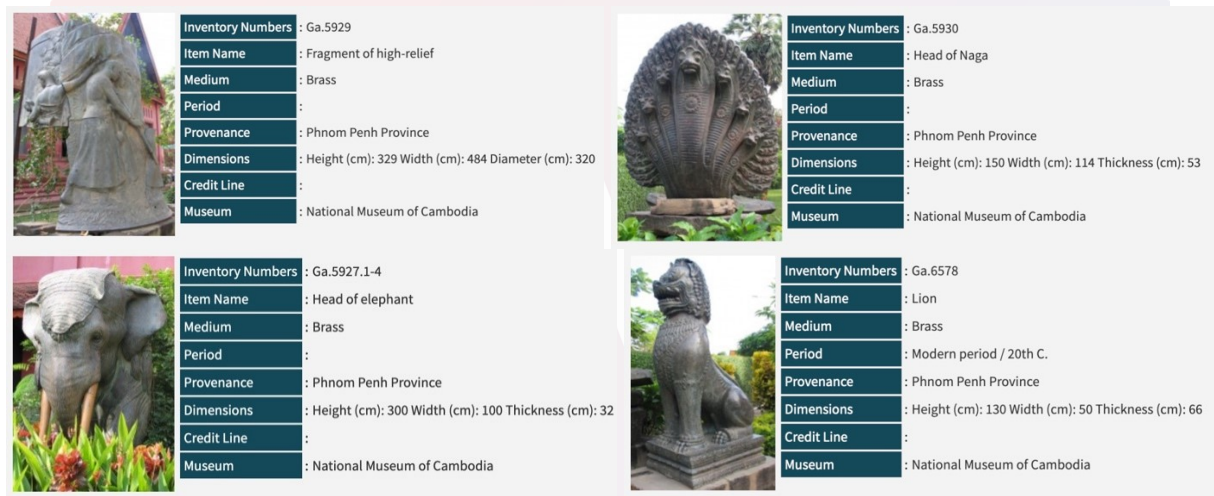

រូបលេខ៧ ទិដ្ឋភាពវិមានរំលឹកគុណខ្មែរ-បារាំង «រូបពីរ» ថតចុងទសវត្សទី២០ (ប្រភព៖ quaibrantly.fr)

^៨ ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា ២០១៣-២០១៤: ៩០-៩២

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានវិញ្ញាណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

លុះចូលដល់របបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (១៩៧៥-១៩៧៩) គេបានបំផ្លាញវិមានវិញ្ញាណយុទ្ធជនខាងលើឱ្យអន្តរាយ នៅសល់តែបំណែកលោហៈបែកពីផ្នែកកណ្តាលនៃស្នូប ក្បាលរំដី ក្បាលនាគ និងតោ។ បំណែកទាំងនោះសរុបមានចំនួន៧ដុំ ហើយធ្លាប់បានចុះបញ្ជី និងរក្សាទុកនៅសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជាដូចជា បំណែកចម្លាក់នៃផ្នែកកណ្តាលរបស់ស្នូប (Ga.5929) (រូបលេខ៨) ក្បាលនាគ (Ga.5930) (រូបលេខ៩) រូបតោ (Ga.5978) (រូបលេខ១០) និងបំណែកក្បាលរំដីទាំងបួនទិស (លេខ Ga.5927.1, Ga.5927.2, Ga.5927.3 និង Ga.5927.4) (រូបលេខ១១)។

រូបលេខ៨-១១ បំណែកផ្សេងៗនៃវិមានរូបពីរក្នុងបញ្ជីសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជា (ប្រភព៖ cambodiamuseum.info)

ចំពោះបំណែកនៃផ្នែកកណ្តាលរបស់ស្នូប ប្រសិនបើពិនិត្យលម្អិតគេឃើញចម្លាក់នៅលើផ្ទៃលោហៈនោះគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ពន់ពេកណាស់ ពោលគឺទាំងទឹកដៃសិល្បៈនិងខ្លឹមសារ។ តាមរយៈរូបលេខ១២ ដែលគេថតតាំងពីសម័យបារាំង គឺបង្ហាញឱ្យឃើញថា ម្ខាងនោះមានរូបស្ត្រីម្នាក់ ក្នុងដៃមានកាន់កូនតូច ឈរលើជើងឈ្មោកមុខ ហាក់ដូចជាហុចទៅឱ្យនរណាម្នាក់នៅខាងមុខ។ ប៉ុន្តែនៅខាងក្រោយខ្នងស្ត្រីនោះ មានមនុស្សពីរនាក់កំពុងឈរជុំវិញកូនស្រី។ ចំណែករូបលេខ១៣-១៥ ជាបំណែកធ្លាប់រក្សានៅសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជាគឺជារូបបន្តគ្នា។ ប៉ុន្តែផ្នែកម្ខាងនៃរូបលេខ១៣ គេឃើញចលនារូបផ្ទុយគ្នា ពោលគឺខាងឆ្វេងជារូបស្ត្រីពរកូន ឯរូបខាងស្តាំទំនងជារូបបុរសពីរនាក់ កំពុងបាំងកូនស្រីមនុស្សម្នាក់ទៀតនៅខាងមុខ ដែលមើលឃើញក្នុងរូបលេខ១២ គឺជាមនុស្សស្រីស្លៀកសំពត់ និងមានលម្អកងលើកជើងពាក់ជើងផង។ នៅខាងមុខស្ត្រីនោះ(រូបលេខ១៥) គឺមានស្ត្រីម្នាក់

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានវិញ្ញាណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

ទៀតលុតជង្គង់ ហើយមានបុរសម្នាក់កំពុងក្រាបសំពះនៅខាងមុខ ហុចជើងពានផ្ទៃលើ ជូនស្រ្តីនោះ។ រីឯរូបកូនក្មេងដែលស្រ្តីម្នាក់កាន់ក្នុងរូបលេខ១៣ គឺធ្លាក់នៅផ្នែកខាងលើនៃ បុរសកំពុងសំពះនេះ។ ដូច្នេះរូបលើតួស្តុបរូបពីរ គឺធ្លាក់ដេញបន្តគ្នាជុំវិញ។ ប៉ុន្តែគេពិបាក សន្និដ្ឋានថា ខ្លឹមសារនៃចម្បាំងទាំងនេះសិល្បករចង់រៀបរាប់ប្រធានបទអ្វីខ្លះឡើយ។

រូបលេខ១២

រូបលេខ១៣

រូបលេខ១៤

រូបលេខ១៥

ដោយឡែកចំពោះបំណែកក្បាលដំរីទាំងបួន គេសង្កេតឃើញបំណែកពីរទំនងនៅ ពេញលក្ខណៈដើម ដ្បិតមានទំហំធំ កម្ពស់ប្រហែល៣ម៉ែត្រ តែគេសាងឡើងត្រឹមមួយ កំណាត់ក្បាល និងជើងមុខប៉ុណ្ណោះ ដោយមានប្រមោយត្រកងផ្កាយក្រហម និងភ្នំវែងៗដូចៗ ច្បា (រូបលេខ១២)។ បំណែកពីរផ្សេងទៀត នៅសល់តែក្បាល និងភ្នំ ពោលគឺបាក់បាត់ ប្រមោយ និងជើងមុខ (រូបលេខ១៣)។ រីឯក្បាលនាគ និងតោគឺនៅមានលក្ខណៈពេញ លេញ ពុំបែកបាក់ខូចខាតខ្លាំងឡើយ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពី **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** បង្ហើបប្រាប់លោកប្រធានា ធិបតីបារាំង អំពីការរកឃើញរូបសំណាកមិត្តភាពកម្ពុជា-បារាំង ហើយគ្រោងនឹង សាងសង់រូបសំណាកនោះឡើងវិញនៅមុខស្ថានទូតបារាំងក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ^៤ នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២២ សារមន្ទីរជាតិភ្នំពេញបានប្រគល់បំណែកទាំង៧ ជូនក្រសួងរៀបចំ ដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ដើម្បីផ្គុំ និងសាងសង់ស្តុបអនុស្សាវរីយ៍មិត្តភាពកម្ពុជា- បារាំងឡើងវិញ (រូបលេខ២០-២១)។^{១០}

^៤ គេហទំព័រនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ផ្សាយថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២២

^{១០} ដំណឹងផ្សាយលើហ្វេសប៊ុកផ្នែកផ្លូវការសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជា ថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២២

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានរំព្វកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

រូបលេខ១៦-១៩ បំណែកក្បាលដំរី នាគ និងតោនៃស្នូបរូបពីរ កាលរក្សានៅសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជា

រូបលេខ២០-២១ សកម្មភាពលើកដាក់ដឹកជញ្ជូនបំណែកផ្សេងៗនៃស្នូបរូបពីរចេញពីសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជា ដើម្បីយកទៅរៀបចំជួសជុលផ្អែកសាងឡើងវិញ (ប្រកពរូប៖ ហ្វេសប៊ុកសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជា)

ដូច្នេះជារួមមក អតីតស្នូប ឬវិមានរំព្វកគុណយុទ្ធជនពលីកម្មក្នុងសង្គ្រាមលោក លើកទី១ ដែលភាគច្រើនហៅថា «រូបពីរ» គឺបង្ហាញឱ្យឃើញពីទឹកដៃសិល្បៈយ៉ាងល្អៗ មិនតែប៉ុណ្ណោះ វិមាននេះជាកស្ថានប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាសម័យអាណាព្យាបាលបារាំង ដែលយុទ្ធជនខ្មែរបានបូជាជីវិតក្នុងការសង្គ្រាមលោកផង និងជានិមិត្តរូបយ៉ាងសំខាន់នៃ ទំនាក់ទំនងជាមិត្តរស់បារាំងនិងកម្ពុជា។

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ «រូបពីរ» វិមានព្រឹកគុណអ្នកអនិច្ចកម្មក្នុងចម្បាំងធំ

ឯកសារយោង

ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា

២០១៧, ប្រវត្តិវិទ្យា (សម័យអាណាព្យាបាលបារាំង-ព្រះរាជាណាចក្រទី២),

ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា, ភ្នំពេញ

គេហទំព័រនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

«សម្តេចតេជោ ហ៊ុន សែន អញ្ជើញធ្វើសន្និសីទរួមគ្នាជាមួយប្រធានាធិបតីបារាំង»

ផ្សាយថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២២

តន វិបុល

២០២២, «មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកជំនាញប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញការគាំទ្រការបង្កើត
ស្តុបរូបពីរឡើងវិញ» ផ្សាយលើគេហទំព័រកាសែត «ខ្មែរថាមស៍» ថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ

២០២២ <https://www.khmertimeskh.com/>

ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា

២០១៣-២០១៤, «រូបពីរ», កម្រងអត្ថបទក្នុងបណ្ណាញព័ត៌មានវប្បធម៌ខ្មែរ,

លេខ៩, ទំ.៩០-៩២, យសោធរ, ភ្នំពេញ

អនាមិក,

១៩២៥, «បុន្យ័ត្រងវិមានដែរសាងក្នុងក្រុងកម្ពុជាជប៉ុន», រាជកិច្ចរាជ្ជវរ, ទំ.៥៩-១០៧,

រោងពុម្ពប្រតិកត្តិភ្នំពេញ

Penny Edwards

2006, 'The Tyranny of Proximity: Power and Mobility in Colonial Cambodia, 1863–

1954', *Journal of Southeast Asian Studies*, Vo. 37, Issue 03, pp 421 - 443